

beregne paa en anden Maade, dog ville være noget bedre end de i Lovudkastets § 2, saaledes som den er kommen til Folkethinget, foreslaaede. Tillige turde den Regning, der ved Forslaget om Formindsfelse af Antallet af Departementschefsposter gjøres paa Contoircheferne, efter flere af Udvalgets Medlemmers Mening indeholde en Grund mere til ikke at sætte den høieste og mindste Løn for denne Stilling, der kun bør betroses Mænd med prøvet almindelig Dannelse og speciel Indsigt, og ikke i Almindelighed vil opnaaes uden i en Alder, hvor Manden har Familie at forsørge, og hvor det, fordi mechanic Flid ikke er nok, er vigtigt, at der bevares et ubøiet Sind, Mod og Lyft til Arbeidet og Selvstændighed i Mening, lavere end den i det Hele var bleven efter Resolutionen af December 1847.

Det er iøvrigt, hvad angaaer Contoirchefsposterne og de lavere Stillinger, en temmelig almindelig Mening, som Udvalget ikke tør anfæ for ganske ubegrundet, at det Arbeide, der falder paa og kræves af Embedsmænd i eensbenævnte Stillinger, ikke blot forbigaaende, men stadigen, i forskjellige Ministerier og Afdelinger af Ministerier er saare forskjelligt, baade med Hensyn til Omfang og den Grad af Dygtighed, Kundskab og Jordannelse, hvorpaa det gjør Krav, og at dette ikke opveies ved andre Forhold (f. Ex. en høiere Gjennemsnits-Tjenestealder hos Embedsmændene i de lettere Stillinger paa Grund af Talsforholdet imellem de høiere og lavere Poster eller paa Grund af ringere Avancement udad). Forsaa vidt nu dette Misforhold, som det foreslaaede Lønningssystem ikke vilde formindste, ved den Undersøgelse af hele Forretningsfordelingen under Ministerierne, som Udvalget mener maa gaae forud for en Gagelov for Ministeriernes Embedsmænd, bestundes virkelig at være tilstede, vil man have at vælge imellem enten at opstille særlige Lønninger for de samme Stillinger paa forskjellige Steder, eller paa de Steder, hvor Arbeidet synes at gjøre mindre Krav til Dygtighed og Anstrængelse, at indskrænke Antallet af de høiere, større Ansvar og Tillid forudsættende, Poster i Forhold til de lavere, hvilket sidste i det Hele turde være at foretrække baade med Hensyn til Stemningen og den

Embedsførelsen styrkende Selvsølelse hos Personalet og til de derved mindre brudte Anciennetetsrækker. Tidligere havde man skundom, men uden Consequents, forsøgt den anden Udvæi, som naar Contoircheferne i Cancelliets Revisionscontoir og Brandforsikringscontoiret stode lavere i Gage end i de øvrige Contoirer; herfra skriver sig saaledes endnu, at Justitsministeriets første Departement, der gjør Krav paa Arbeidere med dygtig juridisk Dannelse, vel har mod een Contoirchef og een Fuldmægtig 3 Cancellister og 4 lønede Volontairer, men derfor ogsaa den høieste Fuldmægtiggage (1,000 Rbd.) og tre noget høiere Cancellistgager (800, 600, 500 Rbd.) ere dette Contoir indrømmede. Her vilde nu Lovudkastet, hvis det blev Lov, idet det alene gaaer ud fra det bestaaende Tal af eensbenævnte Embedsmænd, rimeligviis medføre en ubillig Medfættelse af Arbeidets Bederslag, i hvilken Anledning Udvalget har modtaget et Andragende fra Contoirets Cancellister og Volontairer. Ved en med Organisationens Fastfættelse forbunden Gagelov vilde der, hvis Ubilligheden virkelig erkjendtes at finde Sted, blive Spørgsmaal om at tilstaae en Fuldmægtig og en Cancellistplads istedetfor en Cancellist og Volontairplads. Hensynet til, ikke at have for korte Anciennetetsrækker, er, som allerede ovenfor antydet, af ikke ringe Vigtighed for at formindste Indflydelsen af Tilfældigheden i den til Vacancer bundne Dptrykning, og Udvalget tillægger dette Hensyn saa megen Vægt, at det troer, at det ved Udarbejdelsen af en Gagelov for Ministeriernes Embedsmænd paa dette Grundlag maa ønske det taget under Overveielse, om det ikke skulde være muligt, medens der naturligviis tillægges hvert Ministerium sit Antal af Poster af enhver Klasse (altsaa et bestemt Antal Contoirchefer, Fuldmægtige, osv.), dog at lade Ancienneteten i Classen og den deraf følgende Dptrykning til høiere Gage trin indenfor den gaae over samtlige Ministerier. (Det forstaaer sig af sig selv, at denne Anciennetet i Classen Intet har at gjøre med Avancement til en høiere Klasse, der vilde vedblive at foregaae i hvert Ministerium for sig efter Vacance og Valg.) Der vilde herved tillige af sig selv fremkomme det samme Resultat, som i andre Lønningelove er